

Τραπεζικά ήθη και στρατηγικές: το εξ Ιρλανδίας συγκλονιστικό ντοκουμέντο

7η Ιουλίου 2013

Που και που γενναίοι δημοσιογράφοι καταφέρνουν να ρίξουν φως στο σκότος από το οποίο πηγάζουν τα βέλη που λαβώνουν τις κοινωνίες μας, με θύματα τους ασθενέστερους - στους οποίους μάλιστα, στο τέλος, το κατεστημένο του σκοταδιού χρεώνει τόσο το φταίξιμο όσο και τον... λογαριασμό. Σήμερα την τιμητική τους έχουν δημοσιογράφοι της Irish Independent που ξετρύπωσαν μέσα από το τηλεφωνικό κέντρο συγκεκριμένης τράπεζας (της Anglo Irish) συνομιλίες υψηλά ιστάμενων στελεχών της, ενός κυρίου John Bowe (διευθυντή του τμήματος κεφαλαίων) και του κυρίου Peter FitzGerald (διευθυντή του τμήματος λιανικών πωλήσεων και μέλος του ΔΣ), που καταγράφηκαν το φθινόπωρο του 2008.

Ο Bowe την προηγούμενη μέρα είχε συναντηθεί με τον πρόεδρο της Ιρλανδικής Κεντρικής Τράπεζας για να του πει ότι αν το κράτος δεν δώσει στην Anglo Irish €7 δις άμεσα, η τράπεζα θα έκλεινε εντός της εβδομάδας, με απερίγραπτες συνέπειες για την Ιρλανδική οικονομία. Την επομένη τηλεφώνησε στον FitzGerald για να τον πληροφορήσει για την έκβαση αυτής της κρίσιμης συνάντησης. Μέσα σε ατμόσφαιρα θυμηδίας, με γελάκια και βρισιές να κοσμούν τον λόγο τους (τις οποίες αναπαράγω πιο κάτω με προκαταβολική συγγνώμη για τις βωμολοχίες), η συζήτηση αυτή αποτελεί εγχειρίδιο για να μαθαίνουμε περί των ηθών και της στρατηγικής των ανά τον κόσμο πτωχευμένων τραπεζιτών. Παρακολουθείστε την συζήτηση:

Ο Bowe εξηγεί στον FitzGerald τι ζήτησε από τον Κεντρικό Τραπεζίτη:

Για να μη πολυλογούμε, του είπα, έχουμε άμεση ανάγκη επτά δισεκατομμυρίων ευρώ. Προσέθεσα ότι τα χρειαζόμαστε ως δάνειο-γέφυρα έως ότου μπορέσουμε να τα αποπληρώσουμε – δηλαδή... ποτέ. (γέλια κι από τους δύο)

Ο Bowe πληροφορεί τον FitzGerald πως απάντησε ο Κεντρικός Τραπεζίτης:

Κοίτα τι μου απάντησε: «Χριστέ μου, είναι τεράστιο το ποσό... Γαμώ τον Χριστό μου και τον Θεό μαζί... Ξέρετε ότι ως Κεντρική Τράπεζα έχουμε συνολικό άνοιγμα €14 δις και με αυτά που ζητάτε θα πάμε στα 20 και βάλει... Πω πω. Αυτό θα φανεί... Χριστέ μου, καταλαβαίνετε ότι μας ζητάτε να γράψουμε στα παλιά μας τα παπούτσια τους κανονισμούς μας;» Τότε του είπα: «Ναι!!!»

Ο Bowe αναφέρει στον FitzGerald πως πίεσε τον Κεντρικό Τραπεζίτη:

Όταν τον είδα να μην ξέρει πως να απαντήσει του κατέστησα ξεκάθαρο πως αυτό πρέπει να γίνει (σημ. να δοθούν τα επτά δις). Πρέπει να γίνει! Γιατί αν δεν γίνει, θα πέσουμε στον τοίχο την επόμενη εβδομάδα. Πρέπει να σου πω ότι ήδη αδυνατούμε να πληρώσουμε λογαριασμούς.

Σε αυτό το σημείο ο Peter Fitzgerald του λέει:

Παίζονται πολλά εδώ, έτσι δεν είναι;

Για να εισπράξει την απάντηση του Bowe:

Όλα!

Τότε ο Fitzgerald ρωτά τον Bowe πως κατέληξε στο ποσό των €7 δις, για να λάβει την αποστομωτική απάντηση:

Όπως θα έλεγε κι ο Drummer (σημ. αναφέρεται εδώ στον Πρόεδρο της Anglo Irish, ονόματι David Drumm) «το έβγαλα από τον κώλο μου». Προφανώς, χρειαζόμαστε πολύ περισσότερα από επτά δις. Όμως, νομίζω ότι κι εσύ το ξέρεις, η στρατηγική μας είναι να τους σύρουμε μέσα (σημ. εννοεί την Κεντρική Τράπεζα της Ιρλανδίας), να τους κάνουμε να μας γράψουν μια μεγάλη επιταγή. Αν το κάνουν, μετά δεν θα έχουν επιλογή. Θα πρέπει να υποστηρίξουν τα χρήματά τους, δίνοντας κι άλλα, κι άλλα, κι άλλα (γέλια κι από τους δύο).

Για να δείξει ότι συμφωνεί με τον Bowe ο Fitzgerald προσθέτει τα εξής:

Το σημαντικό είναι να τους πείσουμε να μπουν στο παιχνίδι, να μαγκωθεί μέρος του δέρματός του σε αυτό (that they've got skin in the game). Αυτό είναι το κλειδί.

Σε πλήρη συμφωνία, ο Bowe αναπτύσσει περαιτέρω την στρατηγική του σκέψη για το πως θα μεταφέρουν τις ζημίες της τράπεζες στον φορολογούμενο πολίτη:

Αν η Κεντρική Τράπεζα έβλεπε εξ αρχής το μέγεθος (της μαύρης τρύπας μας), μπορεί να συνειδητοποιούσε ότι έχει επιλογή. Ξέρεις τι εννοώ; Μπορεί να αποφασίσουν ότι το κόστος για τον φορολογούμενο παραείναι υψηλό. Αν όμως δεν φαντάζει τόσο μεγάλο στην αρχή, απλά φαίνεται μεγάλο αλλά όχι τεράστιο, τότε,... τότε νομίζω ότι έχουμε ελπίδες. Και μετά το ποσό όλο και θα μεγαλώνει.

«Και ύστερα, τι γίνεται;» ρωτά τον Bowe ο Fitzgerald, ο οποίος απαντά:

Κανείς δεν θα δεχθεί να αγοράσει τα «περιουσιακά μας στοιχεία». Δεν είμαστε καθόλου ελκυστικοί σε αγοραστές. Οπότε δεν υπάρχει πιθανότητα να ξεφορτωθούμε (τα σκουπίδια μας). Τι θα συμβεί στο τέλος; Μπορεί να χρειαστεί να ξεπουλήσουμε μέρος των δανείων μας. Ξέρεις, ο μεγάλος κίνδυνος είναι η εθνικοποίηση.

Ο παραπάνω διάλογος αφορά το κόλπο γκρόσο της ιρλανδικής Πτωχοτραπεζοκρατίας. Τον τρόπο με τον οποίο οι τραπεζίτες κατάφεραν να πάρουν στον λαιμό τους το ιρλανδικό κράτος, να βάλουν την κοινωνία στον αστερισμό των μνημονίων, να οδηγήσουν το 25% του ενεργού πληθυσμού στην μετανάστευση, να καταδικάσουν μια γενιά στην φτώχεια. Προσφέρει όμως και κάτι άλλο αυτός ο διάλογος: μια προειδοποίηση για το πως λειτουργεί η δική μας Πτωχοτραπεζοκρατία. Πως σχεδιάστηκε η στρατηγική της ανακεφαλαιοποίησης των «δικών» μας τραπεζών, με χρήματα που δανείζεται το πτωχευμένο μας δημόσιο (τάζοντας τους μελλοντικούς μας φόρους στους πιστωτές του): Αρχικά, φιλοδώρησαν ένα ποσό πενήντα δις στους τραπεζίτες, γνωρίζοντας ότι δεν αρκεί ούτε για πλάκα. Όπως εξήγησε ο κ. Bowe στον κ. FitzGerald, «...η στρατηγική μας είναι να τους «σύρουμε μέσα», να τους κάνουμε να μας γράψουν μια μεγάλη επιταγή. Αν το κάνουν, μετά δεν θα έχουν επιλογή. Θα πρέπει να υποστηρίξουν τα χρήματά τους, δίνοντας κι άλλα, κι άλλα, κι άλλα.» Όπως σε αυτό το σημείο της συνομιλίας τους οι δύο αυτοί κύριοι ξέσπασαν στα γέλια, έτσι φαντάζομαι γελούν κι οι δικοί μας τραπεζίτες. Εις βάρος όλων των υπόλοιπων.